Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (komora príslušná prijímať odvolania)

z 18. apríla 2023 *

„Odvolanie – Ochranná známka Európskej únie – Prijatie odvolaní – Článok 170b Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Žiadosť preukazujúca dôležitosť otázky pre jednotu, vnútorný súlad alebo vývoj práva Únie – Prijatie odvolania“

Vo veci C-751/22 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 8. decembra 2022,

Shopify Inc., so sídlom v Ottawe (Kanada), zastúpená M. Pemsel a S. Völker, Rechtsanwälte,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO),

žalovaný v prvostupňovom konaní,

Massimo Carlo Alberto Rossi, bydliskom vo Fiane (Taliansko),

Salvatore Vacante, bydliskom v Berlíne (Nemecko),

Shoppi Ltd, so sídlom v Londýne (Spojené kráľovstvo),

vedľajší účastníci v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (komora príslušná prijímať odvolania)

v zložení: podpredseda Súdneho dvora L. Bay Larsen, sudcovia D. Gratsias a M. Ilešič (spravodajca),

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na návrh, ktorý podal sudca spravodajca, a po tom, čo bol vypočutý generálny advokát A. M.Collins,

vydal toto

* Jazyk konania: angličtina.

Uznesenie

1 Spoločnosť Shopify Inc. svojím odvolaním navrhuje zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 12. októbra 2022, Shopify/EUIPO – Rossi a i. (Shoppi) (T-222/21, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2022:633), ktorým daný súd zamietol jej žalobu na zrušenie rozhodnutia druhého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 18. februára 2021 (vec R 785/2020-2) týkajúceho sa konania o vyhlásenie neplatnosti, ktorého účastníkmi sú Massimo Carlo Alberto Rossi, Salvatore Vacante a Shoppi Ltd. na jednej strane a Shopify na strane druhej (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

O žiadosti o prijatie odvolania

2 Podľa článku 58a prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie platí, že odvolanie podané proti rozhodnutiu Všeobecného súdu o rozhodnutí jedného z nezávislých odvolacích senátov EUIPO podlieha predchádzajúcemu prijatiu Súdnym dvorom.

3 Podľa článku 58a tretieho odseku tohto štatútu sa odvolanie prijme – sčasti alebo úplne – podľa postupu stanoveného v Rokovacom poriadku Súdneho dvora, ak vyvoláva dôležitú otázku, pokiaľ ide o jednotu, vnútorný súlad alebo vývoj práva Únie.

4 Podľa článku 170a ods. 1 rokovacieho poriadku platí, že v situáciách uvedených v ustanovení článku 58a prvom odseku uvedeného štatútu odvolateľ pripojí k svojmu odvolaniu žiadosť o prijatie odvolania, v ktorej vysvetlí, akú dôležitú otázku odvolanie vyvoláva, pokiaľ ide o jednotu, vnútorný súlad alebo vývoj práva Únie, a ktorá obsahuje všetky skutočnosti potrebné na to, aby Súdny dvor mohol o tejto žiadosti rozhodnúť.

5 V súlade s článkom 170b ods. 1 a 3 rokovacieho poriadku o žiadosti o prijatie odvolania Súdny dvor rozhodne čo najskôr odôvodneným uznesením.

Argumentácia odvolateľky

6 Odvolateľka na podporu svojej žiadosti o prijatie odvolania tvrdí, že toto odvolanie vyvoláva dôležitú otázku, pokiaľ ide o jednotu, vnútorný súlad alebo vývoj práva Únie.

7 Na úvod uvádza, že jej odvolanie je založené na jedinom žalobnom dôvode vyplývajúcom z porušenia článku 53 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1) v spojení s článkom 8 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia.

8 Odvolateľka konkrétne uvádza, že Všeobecnému súdu vytýka, že v bodoch 96 až 104 napadnutého rozsudku nezohľadnil dôkazy týkajúce sa zvýšenej rozlišovacej spôsobilosti staršej ochrannej známky v Spojenom kráľovstve z dôvodu, že v rámci konania o vyhlásení neplatnosti musí mať možnosť zakázať používanie spornej ochrannej známky nielen od dátumu podania jej prihlášky, ale rovnako tak od dátumu sporného rozhodnutia, ktoré bolo v danom prípade prijaté po uplynutí prechodného obdobia ustanoveného v článku 127 Dohody o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a z Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu (Ú. v. EÚ L 29, 2020, s. 7, ďalej len „dohoda o vystúpení“).

9 Všeobecný súd tak nezohľadnil znenie článku 53 ods. 1 druhého pododseku nariadenia č. 207/2009, podľa znenia ktorého musia byť splnené všetky požadované podmienky na začatie konania o vyhlásenie neplatnosti k dátumu podania prihlášky alebo k dátumu vzniku práva prednosti napadnutej ochrannej známky.

10 Odvolateľka ďalej zdôrazňuje, že ak by Všeobecný súd považoval samotný dátum podania prihlášky napadnutej ochrannej známky za relevantný na stanovenie, či sú splnené požadované podmienky začatia konania o vyhlásenie neplatnosti, mal zrušiť sporné rozhodnutie. Dodáva, že ak odvolací senát pripustil dôkazy týkajúce sa zvýšenej rozlišovacej spôsobilosti staršej ochrannej známky, týkajúcej sa Spojeného kráľovstva, tento odvolací senát mal dospieť k záveru o zvýšenej rozlišovacej spôsobilosti tejto ochrannej známky, a teda existencii rizika zámeny medzi kolidujúcimi ochrannými zámkami.

11 Odvolateľka okrem toho tvrdí, že jediný odvolací dôvod, ktorý uvádza na podporu svojho odvolania, vyvoláva otázku dátumu, od ktorého je potrebné posúdiť, či sú splnené podmienky článku 53 ods. 1 nariadenia č. 207/2009. Osobitne je potrebné určiť, či navrhovateľ v konaní o vyhlásenie neplatnosti je povinný preukázať existenciu relatívneho dôvodu zamietnutia výlučne k dátumu vzniku práva prednosti alebo k dátumu podania prihlášky napadnutej ochrannej známky alebo či je možné od neho požadovať, že preukáže existenciu tohto dôvodu k dátumu, kedy EUIPO vydá svoje rozhodnutie.

12 S ohľadom na preukázanie dôležitosti tejto otázky, pokiaľ ide o jednotu, vnútorný súlad alebo vývoj práva Únie, odvolateľka uvádza osem tvrdení.

13 Prvým tvrdením uvádza, že sa táto otázka kladie vo všetkých konaniach o vyhlásenie neplatnosti, v ktorých staršia ochranná známka alebo rozsah ochrany udeľovaný touto ochrannou známkou je ovplyvnený neskoršími skutočnosťami, ktoré nastali od dátumu vzniku práva prednosti alebo od dátumu podania prihlášky napadnutej ochrannej známky, ako strata rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrého mena, zmena právneho predpisu uplatniteľného na konanie alebo vystúpenie členského štátu z Únie, ako to nastalo v prejednávanej veci.

14 Podľa odvolateľky bude mať vystúpenie Spojeného kráľovstva z Únie dopad na významné množstvo iných konaní o vyhlásenie neplatnosti a námietkových konaní, týkajúcich sa ako ochranných známok Európskej únie, tak aj starších vnútroštátnych ochranných známok. Objasnenie Súdnym dvorom je tak nevyhnutné ako pre používateľov systému ochrannej známky Európskej únie tak aj pre vnútroštátne úrady pre ochranné známky a vnútroštátne súdy, predovšetkým s ohľadom na skutočnosť, že vyvolaná otázka sa týka nielen účinku dohody o vystúpení na prebiehajúce konania, ale rovnako tak všetkých situácií, častých v oblasti duševného vlastníctva, keď skoršia právna úprava celkom alebo čiastkovo zanikne v priebehu konania.

15 Druhým tvrdením odvolateľka uvádza, že pre jednotu, vnútorný súlad a vývoj práva Únie je nevyhnutné, aby všetky jurisdikcie v rámci Únie uplatňovali právo Únie tak, ako bolo prijaté normotvorcom Únie. To znamená, že tým, že Všeobecný súd nezohľadnil jednoznačné znenie článku 53 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 porušil základnú zásadu, podľa ktorej sú súdy v rámci Európskej únie viazané právom Únie a sú povinné vykonávať svoje právomoci v medziach stanovených normotvorcom Únie.

16 Tretím tvrdením odvolateľka uvádza, že napadnutý rozsudok prináša právnu neistotu. Považovať dátum rozhodnutia odvolacieho senátu EUIPO rovnako za rozhodujúci z hľadiska posúdenia existencie relatívnych dôvodov zamietnutia v rámci konania o vyhlásenie neplatnosti by vážne narušilo právnu istotu majiteľov starších ochranných známok, pretože títo by sa nemohli spoliehať na informácie, ktoré mali k dispozícii pri rozhodovaní o podaní či nepodaní návrhu na vyhlásenie neplatnosti, keďže nemôžu predvídať vývoj situácie v čase, kedy zrušovacie oddelenie alebo odvolací senát vyhlási svoje rozhodnutie.

17 Štvrtým tvrdením odvolateľka uplatňuje, že otázka vyvolaná jej odvolaním je dôležitá pre jednotu, vnútorný súlad alebo vývoj práva Únie, keďže sa vzťahuje na konania o neplatnosti týkajúce sa ochranných známok Únie, ako aj vnútroštátnych ochranných známok členských štátov. Článok 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2436 zo 16. decembra 2015 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. EÚ L 336, 2015, s. 1) a článok 53 nariadenia č. 207/2009, keďže stanovujú rovnaké dôvody neplatnosti, by sa mali podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora, pripomenutej najmä v bode 32 rozsudku z 12. septembra 2019, Deutsches Patent- und Markenamt (#darferdas?) (C-541/18, EU:C:2019:725, bod 32), vykladať rovnakým spôsobom.

18 To znamená, že by nebolo vylúčené, že o námietke alebo návrhu na vyhlásenie neplatnosti založených na existencii staršej ochrannej známky Európskej únie a týkajúcich sa ochrannej známky alebo prihlášky ochrannej známky by bolo rozhodnuté rozdielne úradmi pre ochranné známky alebo vnútroštátnymi súdmi podľa relevantného dátumu zvoleného pre posúdenie, či sú splnené podmienky na vyhovenie námietke alebo vyhláseniu neplatnosti, čo by narušilo právnu istotu.

19 Piatym tvrdením odvolateľka zdôrazňuje, že stanovisko Všeobecného súdu otvára brány svojvoľnému výkonu výkonnej moci, keďže umožňuje EUIPO, vnútroštátnym orgánom pre ochranné známky a vnútroštátnym súdom vedome spomaliť konanie o vyhlásení neplatnosti až do vzniku osobitných okolností ako je vystúpenie členského štátu z Únie alebo uplynutie platnosti ochrannej známky alebo do doby, keď dôkazy predložené k dátumu vzniku práva prednosti alebo k dátumu podania prihlášky spornej ochrannej známky na preukázanie dobrého mena staršej ochrannej známky už nie sú schopné preukázať takéto dobré meno v deň prijatia rozhodnutia. Podľa odvolateľky samotná skutočnosť, že také svojvoľné konanie je možné, postačuje na podkopanie dôvery v nezávislosť EUIPO, ako aj vnútroštátnych úradov pre ochranné známky a vnútroštátnych súdov.

20 Šiestym tvrdením odvolateľka uvádza, že otázka vyvolaná jej odvolaním má významnú dôležitosť pre používateľov systému ochrannej známky Európskej únie. Ak by Súdny dvor dospel k záveru, že dátum rozhodnutia je rovnako rozhodujúci, namietatelia a navrhovatelia v konaní o vyhlásenie neplatnosti by sústavne museli predkladať dôkazy o trvaní dobrého mena známky, o jej riadnom používaní a/alebo zvýšenej rozlišovacej spôsobilosti a úrady pre ochranné známky, ako aj majitelia alebo prihlasovatelia známok by museli následne systematicky pristupovať k ich preskúmavaniu.

21 Siedmym tvrdením odvolateľka potvrdzuje, že otázka vyvolaná jej odvolaním je rovnako tak dôležitá z hľadiska zásad teritoriality a jednotného charakteru ochrannej známky Európskej únie uvedených v článku 1 ods. 2 nariadenia č. 207/2009.

22 Zodpovedanie otázky, či postačuje, aby rozpor medzi staršou a novšou ochrannou známkou existoval od dátumu vzniku práva prednosti alebo od dátumu podania prihlášky, to znamená od okamihu, kedy ešte staršia ochranná známka poskytovala ochranu v Spojenom kráľovstve, alebo či tento rozpor musel existovať k dátumu, kedy EUIPO vydá svoje rozhodnutie, má významný vplyv na zásady teritoriality a jednotného charakteru ochrannej známky Európskej únie, ktoré sú dvomi základnými piliermi práva ochranných známok Európskej únie.

23 Ôsmym a posledným tvrdením odvolateľka uplatňuje, že otázka vyvolaná jej odvolaním má súvislosť s plnou účinnosťou ochrannej známky Európskej únie. Požiadavka, aby dotknuté ochranné známky boli v rozpore tiež k dátumu rozhodnutia EUIPO, by spochybnila účinnosť ochrany poskytovanej ochrannou známkou Európskej únie, keďže akákoľvek následná zmena okolností by spätne zbavila ochrannú známku Európskej únie jej účinkov.

Posúdenie Súdnym dvorom

24 Na úvod treba uviesť, že prináleží odvolateľovi, aby preukázal, že otázky, ktoré sú uvedené v jeho odvolaní, sú dôležité, pokiaľ ide o jednotu, vnútorný súlad alebo vývoj práva Únie (uznesenie z 10. decembra 2021, EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, bod 20 a citovaná judikatúra).

25 Okrem toho, ako vyplýva z článku 58a tretieho odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie v spojení s článkom 170a ods. 1 a článkom 170b ods. 4 druhou vetou rokovacieho poriadku, žiadosť o prijatie odvolania musí obsahovať všetky skutočnosti, ktoré sú nevyhnutné na to, aby Súdny dvor mohol rozhodnúť o prijatí odvolania a v prípade čiastočného prijatia odvolania určiť, ktorých odvolacích dôvodov alebo častí odvolania sa má týkať vyjadrenie k odvolaniu. Vzhľadom na to, že mechanizmus predchádzajúceho prijatia odvolaní uvedený v článku 58a tohto štatútu má za cieľ obmedziť preskúmanie Súdneho dvora na otázky, ktoré majú význam pre jednotu, koherentnosť alebo vývoj práva Únie, musí totiž Súdny dvor preskúmať v rámci odvolania len tie odvolacie dôvody, ktoré odvolateľ uvedie a ktoré vyvolávajú také otázky (uznesenie z 10. decembra 2021, EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, bod 21, a zo 16. novembra 2022, EUIPO/Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, bod 24).

26 V žiadosti o prijatie odvolania teda žiadateľ musí v každom prípade jasným a presným spôsobom uviesť odvolacie dôvody, na ktorých sa odvolanie zakladá, s rovnakou presnosťou a jasnosťou určiť právnu otázku, ktorú vznáša každým žalobným dôvodom, spresniť, či je táto otázka dôležitá, pokiaľ ide o jednotu, vnútorný súlad alebo vývoj práva Únie, a osobitne vysvetliť dôvody, pre ktoré je táto otázka dôležitá vzhľadom na uvedené kritérium. Pokiaľ ide konkrétne o odvolacie dôvody, v žiadosti o prijatie odvolania žiadateľ musí spresniť ustanovenie práva Únie alebo judikatúru, ktoré údajne boli porušené napadnutým rozsudkom alebo uznesením, ktoré je predmetom odvolania, stručne objasniť, v čom spočíva nesprávne právne posúdenie, ktorého sa údajne dopustil Všeobecný súd, a uviesť, v akom rozsahu táto chyba ovplyvnila výsledok napadnutého rozsudku alebo uznesenia, ktoré je predmetom odvolania. Ak nesprávne právne posúdenie, na ktoré sa žiadateľ odvoláva, vyplýva z porušenia judikatúry, musí v žiadosti o prijatie odvolania uviesť stručne, ale jasne a presne, po prvé, kde sa nachádza údajný rozpor, a to s uvedením tak bodov rozsudku alebo uznesenia, ktoré je predmetom odvolania, ktoré žalobca spochybňuje, ako aj bodov rozhodnutia Súdneho dvora alebo Všeobecného súdu, ktoré boli údajne porušené, a po druhé konkrétne dôvody, pre ktoré takýto rozpor vyvoláva dôležitú otázku,

pokiaľ ide o jednotu, vnútorný súlad alebo vývoj práva Únie (uznesenie z 10. decembra 2021, EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, bod 22 a citovaná judikatúra).

27 V prejednávanej veci treba najprv konštatovať, že odvolateľka presne a jasne uvádza jediný odvolací dôvod vyplývajúci z porušenia článku 53 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, na ktorom je založené jej odvolanie. Odvolateľka konkrétne vytýka Všeobecnému súdu, že porušil toto ustanovenie v bodoch 96 až 104 napadnutého rozsudku, keďže zastával názor, že v konaní o vyhlásenie neplatnosti musí mať navrhovateľ možnosť zakázať používanie napadnutej ochrannej známky nielen ku dátumu podania jej prihlášky, ale aj ku dátumu vydania rozhodnutia odvolacím senátom.

28 Odvolateľka rovnako uvádza, v čom spočíva údajné nesprávne právne posúdenie Všeobecným súdom.

29 Tvrdí, že Všeobecný súd nezohľadnil znenie článku 53 ods. 1 druhého pododseku nariadenia č. 207/2009, podľa ktorého musia byť splnené všetky požadované podmienky na začatie konania o vyhlásenie neplatnosti od dátumu prihlášky alebo od dátumu vzniku práva prednosti napadnutej ochrannej známky a dodáva, že výklad tohto ustanovenia podaný Všeobecným súdom prináša právnu neistotu.

30 Odvolateľka ďalej tvrdí, že Všeobecný súd zamenil konanie o vyhlásení neplatnosti s konaním o porušení a požadoval, aby navrhovateľ v konaní o vyhlásenie neplatnosti mal možnosť zakázať používanie napadnutej ochrannej známky ku dňu rozhodnutia EUIPO.

31 Všeobecný súd ďalej nezohľadnil judikatúru Súdneho dvora vychádzajúcu z rozsudku z 29. januára 2020, Sky a i. (C-371/18, EU:C:2020:45, bod 49), podľa ktorého, pokiaľ ide o návrhy na vyhlásenie neplatnosti ochranných známok Európskej únie je rozhodujúci dátum podania prihlášky napadnutej ochrannej známky na účely identifikácie uplatniteľného hmotného práva, ako aj svoju vlastnú judikatúru vychádzajúcu z rozsudkov z 1. decembra 2021, Inditex/EUIPO – Ffauf Italia (ZARA) (T-467/20, neuverejnený, EU:T:2021:842, body 59 až 61), ako aj zo 16. marca 2022, Nowhere/EUIPO – Ye (APE TEES) (T-281/21, EU:T:2022:139, body 28 až 29), týkajúcu sa námietkového konania, ktorá by sa uplatnila *mutatis mutandis* na konanie o vyhlásenie neplatnosti, podľa ktorého existencia relatívneho dôvodu zamietnutia musí byť posúdená k dátumu podania prihlášky zápisu ochrannej známky.

32 Je teda potrebné konštatovať, že žiadosť o povolenie odvolania uvádza tak body napadnutého rozsudku, ktoré sú napadnuté, ako aj ustanovenia práva Únie, ktorých sa údajne týka porušenie, a body rozsudkov Súdneho dvora a Všeobecného súdu, ktoré neboli údajne zohľadnené.

33 Na druhom mieste odvolateľka uvádza, že údajné nesprávne právne posúdenie, ktorého sa dopustil Všeobecný súd, ho viedlo k tomu, že nezrušil sporné rozhodnutie, ktorým odmietol prijať dôkazy týkajúce sa zvýšenej rozlišovacej spôsobilosti staršej ochrannej známky týkajúcej sa Spojeného kráľovstva, čo rovnako preukazuje, že toto pochybenie malo vplyv na výsledok napadnutého rozsudku.

34 Na treťom mieste odvolateľka jasne a presne uvádza právnu otázku vyvolanú jej jediným žalobným dôvodom, a to, či navrhovateľ v konaní o vyhlásenie neplatnosti podľa článku 53 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, je povinný preukázať existenciu relatívneho dôvodu zamietnutia výlučne k dátumu

vzniku práva prednosti alebo k dátumu prihlášky napadnutej ochrannej známky alebo či je možné od neho požadovať, aby preukázal existenciu tohto dôvodu k dátumu vydania rozhodnutia EUIPO.

35 Na štvrtom mieste v súlade s dôkazným bremenom, ktoré znáša žiadateľ o prijatie odvolania, musí odvolateľ preukázať, že nezávisle od právnych otázok, ktoré uvádza vo svojom odvolaní, toto odvolanie nastoľuje jednu alebo viacero otázok dôležitých pre jednotu, vnútorný súlad alebo vývoj práva Únie, pričom rozsah tohto kritéria prekračuje rámec rozsudku, ktorý je predmetom odvolania, a v konečnom dôsledku aj rámec jeho odvolania (uznesenie zo 16. novembra 2022, EUIPO/Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, bod 32 a citovaná judikatúra).

36 Toto preukázanie samo osebe vyžaduje preukázať tak existenciu, ako aj dôležitosť takýchto otázok prostredníctvom konkrétnych skutočností, ktoré sú príznačné pre prejednávanú vec, a nie iba všeobecné tvrdenia (uznesenie zo 16. novembra 2022, EUIPO/Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, bod 33 a citovaná judikatúra).

37 V danom prípade odvolateľka predkladá konkrétne odôvodnenie, prečo považuje právne otázky vznesené svojím odvolaním za dôležité spoločne pre jednotu, vnútorný súlad a vývoj práva Únie.

38 Osobitne tvrdí, že uvedená otázka je kladená nielen s ohľadom na účinky dohody o vystúpení na prebiehajúce konania, ktoré sa týkajú potenciálne značného počtu konaní o vyhlásenie neplatnosti a námietkových konaní týkajúcich sa tak starších ochranných známok Európskej únie, ako aj starších vnútroštátnych ochranných známok, ale rovnako tak vo všetkých prípadoch, keď je staršia ochranná známka alebo rozsah ochrany, ktoré poskytuje, ovplyvnený skutočnosťami, ktoré nastali neskôr po dátume vzniku práva prednosti alebo po podaní prihlášky napadnutej ochrannej známky, ako je strata rozlišovacej spôsobilosti, dobrého mena alebo zmena právnej úpravy uplatniteľnej na konanie.

39 Preto zo žiadosti o povolenie odvolania vyplýva, že otázka vznesená týmto odvolaním prekračuje rámec napadnutého rozsudku a v konečnom dôsledku aj tohto odvolania.

40 S ohľadom na skutočnosti uvedené odvolateľkou táto žiadosť o prijatie odvolania z právneho hľadiska dostatočne preukazuje, že toto odvolanie vyvoláva dôležitú otázku, pokiaľ ide o jednotu, vnútorný súlad a vývoj práva Únie.

41 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy je potrebné prijať odvolanie.

O trovách

42 Podľa článku 170b ods. 4 rokovacieho poriadku ak je odvolanie úplne alebo čiastočne prípustné na základe kritérií uvedených v článku 58a treťom odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, pokračuje sa v konaní podľa článkov 171 až 190a tohto rokovacieho poriadku.

43 Podľa článku 137 rokovacieho poriadku, ktorý sa uplatňuje na odvolacie konanie podľa článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku, sa o trovách konania rozhodne v rozsudku alebo uznesení, ktorým sa konanie končí.

44 V dôsledku toho, že sa vyhovelo žiadosti o prijatie odvolania, treba rozhodnúť o trovách konania neskôr.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (komora príslušná prijímať odvolania) nariadil:

1. Odvolanie sa prijíma.

2. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

Podpisy